

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תאריך: 13 ספטמבר 2026
ת"א 71103-03-25
בקשה מס': 30

בפני: כב' שופט עמית כהן

ובעניין

המבקשת: מדינת ישראל - רשות המיסים
ע"י עו"ד איתן כהן - פרקליטות מחוז דרום - אזרחי

בעניין

התובעים: 1. מרבה מלונאות ומסחר בע"מ
2. מרבה פופולר מסחר בע"מ
3. ד"ר אדו אלט מומחה למחלות חניכיים בע"מ
4. ד"ר אדו אלט
ע"י עו"ד גיא נאמן ואח'

נגד

הנתבעים: 1. ראובן חן
2. סיגלית חן
3. שמי-אל אלקטריק אילת בע"מ
ע"י עו"ד יעקב בטש ואח'

החלטה

המבקשת מבקשת לבטל צו אשר הורה לרשויות המס להמציא לתובעים מסמכים שונים, הנוגעים לנתבעים, בהסכמת הנתבעים.

רקע

- ביום 29.7.26 נחתם צו המורה למבקשת להמציא לתובעים מסמכים שונים הנוגעים לנתבעים. הצו ניתן בהסכמת הנתבעים (בתהליך 20).
בצו נקבע שהמסמכים יימסרו תוך 45 יום ממועד המצאת הצו וכי אם המבקשת מתנגדת להמצאת המסמכים, עליה להגיש התנגדותה עד למועד הנ"ל.
כמו כן נקבע שעלות הפקת המסמכים תשולם על ידי התובעים.
- ביום 20.8.26 הגישה המבקשת בקשה לביטול הצו (בתהליך 30).
נטען שעל רשות המיסים מוטלת חובת סודיות סטטוטורית, על פי סעיפים 231 ו-232 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 ("פקודת מס הכנסה").
באותו היום ניתנה החלטה בה הובהר למבקשת שהצו נחתם בהסכמת הנתבעים, שהצו הוא בעניינם, ולכן התבקשה המבקשת להודיע תוך 10 ימים אם היא עומדת על התנגדותה.
- ב-10.9.26 הודיעה המבקשת שהיא עומדת על התנגדותה, משום שבהתאם להוראות סעיף 105(א) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג - 1963, חל עליה איסור, אלא אם הדבר הותר למטרות שבחוק או ניתן היתר על ידי שר האוצר. המבקשת הפנתה להוראות נוספות בדיון כגון סעיפים 231, 232 ו-234 לפקודת מס הכנסה וסעיף 142 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' שופט עמית כהן

תאריך: 13 ספטמבר 2026

ת"א 71103-03-25

בקשה מס': 30

כמו כן, הפנתה המבקשת להחלטות שונות שלטענתה תומכות בעמדתה. נטען שמבוקש למסור מידע מרשויות המס שלא לצורך ביצוע אחד מחוקי המס או בהליך בין הרשות לנישום, ולכן אין להורות לרשויות המס לספק את המסמכים. עוד נטען שנפל פגם בצו, כיוון שנכסי המקרקעין לא זוהו באמצעות גוש חלקה. עוד נטען שעל אף הסכמת הנתבעים, המבקשת אינה רשאית למסור את המסמכים.

דיון והכרעה

4. לאחר שעיינתי בטענות המבקשת, הגעתי למסקנה שעליה למסור את המסמכים המבוקשים, בכפוף לאמור להלן.

החיסיון הנטען על ידי המבקשת אינו חל כלפי הנישום עצמו, ואין זה ראוי שהמבקשת עומדת על התנגדותה, בעוד שבהליכים אחרים היא פועלת כדי להמציא מסמכים על פי הסכמת הנישום [ראו והשוו ת"א (מחוזי ת"א) 10492-03-20 (13.9.22), שם התייחס בית המשפט לכך שרשות המסים העבירה את כל המסמכים מהצד שהסכים לוותר על החיסיון].

5. בכל מקרה, אין מקום להתנגדות המבקשת, בשים לב לכך שמדובר בצו שהוצא בהסכמת הנישומים, אשר לטובתם מוגדר החיסיון.

כב' הנשיא יצחק עמית מתייחס לדברים בחיבורו **יצחק עמית, חסיונות ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי (2021)** (פורסם בנבו) (תוך ציטוט פסיקה רבה) :

5.1. החיסיון נקבע לטובת הנישום והמבקשת כאחת (שם, עמוד 1018). התכליות העיקריות של סעיפים החיסיון בחוקי המס הם: (1) הגנה על פרטיות הנישום; (2) עידוד נישומים לדווח לרשויות המס דיווחי אמת; ו-(3) הגנה על מקורות המידע של רשויות המס (שם, עמוד 1020).

5.2. כאשר מבוקש לגלות מסמכים הנוגעים לבעל דין, על בית המשפט לבחון את התכליות האמורות, לבחון אם הן נפגעות, ובהתאם רשאי הוא לתת צווים מתאימים. בפרק הדן "חשיפה של דו"חות מס ונתונים שונים בתובענה שבה רשות המס אינה בעלת דין" (שם, עמוד 1022), קובע כב' הנשיא יצחק עמית :

"מכאן, שכאשר רשויות המס מעלות טענה של חיסיון בהליך שבין שני בעלי דין, על בית המשפט לבחון את התכליות השונות של החיסיון כפי שהן באות לידי ביטוי במסמכים הקונקרטיים שגילויים מתבקש. לדוגמה, כאשר מתנהל הליך בין מוכר לקונה בעסקת מקרקעין, והמוכר מבקש מרשויות מס שבח את המסמכים שהוגשו במסגרת הדיווח על העסקה, למשל על מנת להוכיח כי הקונה עצמו חתם על המסמכים, יש לטעמנו לדחות את טענת רשויות המס שהן מנועות על פי דין מלהמציא את המסמכים. הדבר נובע מכך שהמוכר הוא אחד מצדדי העסקה מושא השומה, ואין היגיון בטענת חיסיון שבבסיסה הגנה על הפרטיות או הגנה על הסודות המסחריים באותה עסקה, כאשר אחד הצדדים בה מבקש לוותר על החיסיון בנוגע למידע שעמד בפניו במהלך העסקה.³⁸ לכן, מקום שבו אחד מבעלי הדין הוא צד לעסקה, והוא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' שופט עמית כהן

תאריך: 13 ספטמבר 2026

ת"א 71103-03-25

בקשה מס': 30

מבקש לקבל את מסמכי העסקה ואת הדיווח לרשויות המס, אין לקבל את עמדת רשויות המס שהחומר חסוי. ואכן, בערכאות הדיוניות נקבע כי הצגת מסמכים לדרישת אחד הצדדים לעסקה אינה פוגעת בתכלית החיסיון. נקבע כי תובע לא יכול להישמע בטענת חיסיון גורפת ביחס לכל פרטיו של תיק הנכס, הכולל מסמכים שהוא עצמו מסתמך עליהם,³⁹ וכי כאשר בעל דין מעוניין בגילוי מסמכים הנוגעים לעסקה שהוא עצמו צד לה, הרי שאין בהמצאת המסמכים, אם הם נוגעים לענייניו ושהינו צד להם, משום סתירה להנחיותיו של סעיף 105 לחוק מיסוי מקרקעין.⁴⁰

ובהמשך (שם עמוד 1026), לאחר ציטוט ממספר החלטות בהם נקטה פרשנות מצמצמת,

נרשם:

"כאמור, איננו משוכנעים שהקביעות בשורת ההחלטות דלעיל מביאות לתוצאה הראויה והמתחייבת, כאשר המסמכים שהתבקשו נוגעים לסכסוך שבין בעלי הדין. לדעתנו, מאחר שהחיסיון נגזר על ידי בתי המשפט מהוראת הסודיות בחקיקה הפיסקאלית, יש לראותו כחיסיון יחסי, ואין סיבה לסבור שעליו להיות מוחלט ומקיף כמו סעיפי החוק שעליהם התבססו בתי המשפט בפסיקתם דלעיל. מטבע הדברים, החיסיון שנקבע על ידי בית המשפט צריך להיות כפוף לשיקול הדעת שלו, ובית המשפט אינו כבול לפעול בהתאם להסדרים הקבועים בנוגע לסודיות בחקיקה הפיסקאלית. בפרט, המסלול שמחייב את אישורו של שר האוצר נקבע על ידי המחוקק כדי להגדיר ולתחום את חובת הסודיות של עובדי רשות המיסים, במצבים שבהם בית המשפט איננו מעורב כלל. המצבים שבהם בית המשפט דן בבקשה לגילוי ראייה הם מצבים אחרים, שבהם חל החיסיון היחסי, ולכן מתייטר לטעמנו הצורך במסלול של פנייה לשר האוצר.

ודוק, כפי שצוין בתחילת תת-פרק זה, בסכסוך בין ראובן לשמעון רשאי ראובן לדרוש משמעון לגלות את הדיווח למס שבה בגין העסקה או המקרקעין נשוא העסקה. משכך, אין היגיון בכך שבאותו סכסוך ממש לא יהיה ראובן רשאי לקבל מידע זה מרשויות המס (בכפוף לכך שמיצה את הליכי הגילוי והעיון מול שמעון ובכפוף לרכיב ההכבדה מבחינת רשויות המס). חיסיון יחסי, כשמו כן הוא, מאפשר לבית המשפט לאזן בין הערך של חקר האמת לבין ערכים ואינטרסים מוגנים אחרים, בעוד גישת רשויות המס ובתי המשפט שנזכרו לעיל הופכת את החיסיון לכמעט מוחלט. עמד על כך השופט ברק בעניין ד.נ.ד:50...".

ובהמשך (שם, עמוד 1027):

"דוגמה לגישה הקיצונית, לטעמנו, של רשויות המס היא עניין החברה הכלכלית לחיסכון,⁵¹ שנדון בבית משפט השלום. התובעת, חברה שעוסקת במתן שירותים לאיתור זכאויות לכספים המגיעים מרשויות המס, תבעה מהנתבע את שכר הטרחה המגיע לה לאחר שהשיגה עבורו זיכוי ממס הכנסה. הנתבע טען כי התובעת לא פעלה עבורו כלל. בית המשפט התרשם כי המחלוקת בין הצדדים כנה, ועל כן הציע להם כי מפקח מטעם מס הכנסה יוזמן לעדות וימסור עדות בשאלה אם התובעת אכן פעלה עבור הנתבע מול רשויות המס. הצדדים הסכימו להצעה, אלא שלמרות זאת הודיע פקיד השומה כי נוכח חובת הסודיות המוטלת עליו, הרי שגילוי המידע אף עלול להוות עבירה פלילית לפי סעיף 234 לפקודת מס הכנסה, וכי חל בענייננו חיסיון מוחלט ולכן אין בדעתו להתייצב. בית משפט השלום דחה את הטענה, ובצדק, בצינו כי המידע שנתבקש אינו תואם אף לא אחת מהתכליות של החיסיון ועניינו שאלה שמחוץ למסגרת החיסיון."

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תאריך: 13 ספטמבר 2026
ת"א 71103-03-25
בקשה מס': 30

בפני: כב' שופט עמית כהן

6. גם בעניין שבפני עמדת רשויות המס "קיצונית" - מדובר בבקשה בהסכמת הנישומים ואין פגיעה בתכליות החקיקה אם תגלה רשות המסים את המסמכים המבוקשים (אלא אם מדובר בהגנה על מקורות מידע, דבר שלא נטען על ידי המבקשת).
לכן, על המבקשת להמציא את המסמכים הנדרשים, בכפוף לכך שנכסי המקרקעין יזוהו על ידי התובעים באופן מדויק (גוש, חלקה ותת חלקה) וכי הנישומים הם הנתבעים או מי מהם.

התוצאה:

7. התובעים יגישו את הצו מתוקן, כך שכל הנכסים יזוהו באמצעות גוש חלקה (בתהליך 30).
8. המבקשת תמציא את כל המסמכים הנדרשים, תוך 45 יום לאחר שיומצא לה הצו המתוקן, בכפוף לכך שהנישומים הם הנתבעים או מי מהם, אלא אם מדובר בהגנה על מקורות מידע (שאו תוגש בקשה מתאימה).
9. לפני משורת הדין ומאחר שלא התבקשה תשובת הצדדים, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ב' תשרי תשפ"ז, 13 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט